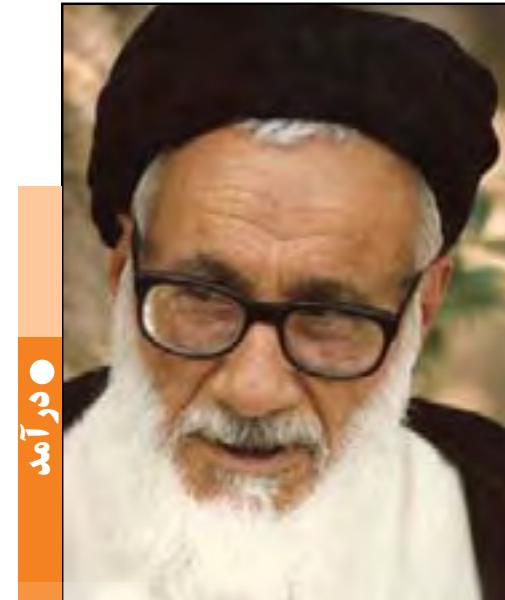

زندگی ساده ...

شهید اشرفی از نگاه مرحوم آیت‌الله سید روح‌الله خاتمی

مرحوم آیت‌الله سید روح‌الله خاتمی که بعد از شهادت شهید محراب آیت‌الله صدوفی، به امامت جمعه یزد منصوب شد، از چهارمین شهید محراب گفته‌ی هایی داشته که در همان نخستین سالگرد شهادت شهید به این صورت بیان کرده است:

اسلام و پیشرفت انقلاب هم مؤثر بود. خدا انشاء‌الله ایشان را رحمت کند؛ عاش سعیداً عاش حمیداً و مات سعیداً.

پیام به ملت ایران آن هم پیامی است که دائماً مکرر شده است و همه شخصیت‌ها در رأس همه امام امت این پیام را مکرر داده‌اند. من هم اگر پیامی بدهم، تکرار همان پیام‌هایی است که دیگران، بزرگان و مخصوصاً امام دادند و این که، در این مرحله از انقلاب، در درجه اول باید سعی کنیم نسبت به این جنگ که بالاخره آن را به یک جایی برسانیم. برای این که همه بلاهایی که هم‌اکنون متوجه ماها است، گرفتاری‌هایی که برای پیشرفت انقلاب اسلامی است، عملده‌اش ناشی از همین جنگ است و در این جنگ، باید در درجه اول ملت همت کنند؛ هم در پشت چجه و هم در داخل چجه. رفتن جوان‌ها به چجه و سعی و کوشش در پیش‌برد این جنگ و معدوم کردن صدام و از بین بردن این آتشیک‌ها و توپه‌هایی که درباره ما می‌شود، بلکه ما رامان صاف شود و انقلاب‌مان را به پیش ببریم. یکی هم همان مسأله کاخ‌نشینی و کوخ‌نشینی، آن هم یکی از مسائل است که سیار مورد توجه است و مهم‌ترین کار سازندگی انقلاب اسلامی در این است که باید طبقه محروم به این صورتی که هست نباشد و باید دولت و ملت فکری بکنند، هم‌اکنگی بکنند و در چارچوب احکام اسلامی و شریعت اسلام، یک کاری بکنند که این اختلافات سطح زندگی، که یکی محروم باشد و هیچ چیزی نداشته باشد، خانه نداشته باشد، نان نداشته باشد، لباس نداشته باشد، اما در مقابل، یک عده‌ای هم در کمال آسایش، ثروت‌ها را ابوه کنند. این وضعیت برای اسلام قابل تحمل نیست، و اگر ما انقلاب‌مان اسلامی است و باید احکام اسلام پیاده شود. مهم‌ترین لازمه‌اش این است که باید فکری بکنیم که دیگر محروم به این صورت در این مملکت نباشد، انشاء‌الله تعالی. ■

و السلام علیکم و رحمت‌الله و برکاته
منبع: کتاب «عروج به ملکوت در مهر خون»

مردم ایران شاهد بودند که ایشان در راه انقلاب واقعاً زحمت کشیدند، مردم را رهبری کردند به جیهه‌ها رفتند و کمال سعی و کوشش و تلاش در پیش‌برد انقلاب را داشتند و بالاتر از همه فضایل ایشان این که تا آخر، زندگی‌شان با زندگی طلبگی خیلی ساده هیچ تقاضای نکرده بود. در باختنان یک خانه مختص‌صری داشتند که حتی جایی برای مردم که مراجعته می‌کردند نداشتند و با کمال فضیلت و تقوی و زهد زندگی می‌کردند. از اول شروع تحصیل‌شان تا آخر، عمر پرپرک خود را در راه اسلام صرف کردند و بحمدالله تعالیٰ آخرش هم به لقاء‌الله پیوستند و نتیجه زحمات‌شان همان شهادتی بود که برای ایشان حادث شد که بالاترین مقام در نزد حضرت پروردگار است و خب، هر شهادتی به خصوص شهادت برای کسی که از اول عمرش تا آخر در راه خدا قلم بزند و بعد هم شهید شود، این بالاترین سعادتی

واقعاً یکی از ضایعات بزرگی که برای انقلاب اسلامی ما حاصل شد همین شهادت آیت‌الله اشرفی اصفهانی بود، ولی در عین حال که شهادت ایشان، به شخص جلیل‌القدری بودند، ایشان هم عالم بودند، اهل تقوی بودند و همیشه در راه اسلام قلم می‌زندند، رنج برده‌اند و مدت‌هایی که در قم مدرس بودند و با سن بالا، با زندگی طلبگی، با دو تا از آقازاده‌های شان هم حجره بودند. مثل طلبه عادی زندگی می‌کردند؛ در حالی که همان روز مدرس بودند. بعد هم به امر حضرت آیت‌الله العظمی بروجردی - رضوان‌الله علیه - ایشان با جمعی دیگر از فضلاً مأمور شدند که به باختران بروند و حوزه علمیه تشکیل بدهند و تشریف بردن به آن‌جا و با همکاری آن آقایان دیگر که در این اوخر هیچ‌کدام از آن‌ها دیگر نبودند - بعضی‌ها را بپیمایند و انجام وظیفه کنند. واقعاً یکی از ضایعات بزرگی که برای انقلاب اسلامی ما حاصل شد همین شهادت آیت‌الله اشرفی اصفهانی بود، ولی در عین حال که شهادت ایشان، به اعتباری ضایعاتی بزرگ برای اسلام بود، ولی به اعتباری شهادت ایشان در قوت هم‌مان شاهد بودیم، شما شاهد بودید، دیگران، همه

با درود به امام امت و سلام بر امید امام و امت و همه شهادای اسلام، سعادت نصیب‌مان شد و به خدمت حضرت آیت‌الله خاتمی، نماینده محترم امام و امام جمعه یزد، رسیدیم. از ایشان تقاضا داریم که درباره خصوصیات روحی و اخلاقی و مقداری هم درباره زندگی چهارمین شهید محراب آیت‌الله اشرفی اصفهانی، همزمز و همسنگ خودشان، برای ما بگویند که انشاء‌الله زینت‌بخشن یادواره قرار بگیرد.

بسم الله الرحمن الرحيم
من، همان‌طوری که قبلًا عرض کردم، اطلاعات خاصی از زندگی خصوصی حضرت آیت‌الله اشرفی اصفهانی - رضوان‌الله تعالیٰ علیه - ندارم. من برای این که سابقه آشنايی نزدیک با ایشان نداشتم، فقط یکدفعه ایشان را ملاقات کردم، آن هم در یک مجلس عمومی که خیلی مجال صحبت خصوصی نشد، ولی اجمالاً، همان‌طوری که همه مجله‌ها، روزنامه‌ها، تلویزیون خصوصاً قبل و بعد از شهادت‌شان گفتند و بالاتر از همه فرمایش امام درباره ایشان بود که هم قبل از ایشان تمجید می‌کردند و هم بعد از شهادت‌شان. و من هم شنیده‌هایم درباره ایشان بسیار است. ایشان شخص جلیل‌القدری بودند، ایشان هم عالم بودند، اهل تقوی بودند و همیشه در راه اسلام قلم می‌زندند، رنج برده‌اند و مدت‌هایی که در قم مدرس بودند و با سن بالا، با زندگی طلبگی، با دو تا از آقازاده‌های شان هم حجره بودند. مثل طلبه عادی زندگی می‌کردند؛ در حالی که همان روز مدرس بودند. بعد هم به امر حضرت آیت‌الله العظمی بروجردی - رضوان‌الله علیه - ایشان با جمعی دیگر از فضلاً مأمور شدند که به باختران بروند و حوزه علمیه تشکیل بدهند و تشریف بردن به آن‌جا و با همکاری آن آقایان دیگر که در این اوخر هیچ‌کدام از آن‌ها دیگر نبودند - بعضی‌ها را بپیمایند و انجام وظیفه کنند. تنهای کسی که استقامت و مقاومت کرد، حضرت آیت‌الله اشرفی اصفهانی بود، مدرسه‌ای در آن‌جا تأسیس کردند، طلابی را تربیت کردند، اخیراً هم که در امور انقلاب هم‌مان شاهد بودیم، شما شاهد بودید، دیگران، همه